

รัฐวิทยานิพนธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้า ความเชื่อว่ามานาด
ด้านสุขภาพ กับพฤติกรรมการลดความเสี่ยงต่อการใช้ยาบ้าในนักเรียน
มัธยมปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

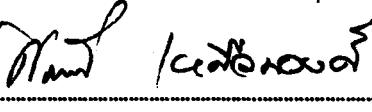
รัฐวิทยานิพนธ์

นางสาวครุฑा พรมดี

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร. ชนิษฐา มั่นทุมพร)

 กรรมการ

(รองศาสตราจารย์พราณี เนื่องนวงศ์)

 กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พุกวัฒนาการ วงศ์อนวัต)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า ทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้า ความเชื่อว่ามานาดด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการลด
ความเสี่ยงต่อการใช้ยาบ้าของนักเรียน และหาตัวทำนายพหุติกรรมการลดความเสี่ยงต่อการใช้
ยาบ้า โดยใช้กรอบแนวคิดเชิงคม (Psycho-Social Model)

ตัวอย่าง เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัค
สึกษา กระทรวงศึกษาธิการ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 240 ราย ได้มาจาก
การสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 5 ส่วน คือ แบบสอบถาม
ข้อมูลทั่วไป แบบวัดความรู้เกี่ยวกับยาบ้า แบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้า แบบสอบถามความ
เชื่อว่ามานาดด้านสุขภาพ และแบบวัดพหุติกรรมการลดความเสี่ยงต่อการใช้ยาบ้า ทดสอบและ
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สัมประสิทธิ์และสัมพันธ์แบบพิยาร์สัน และวิเคราะห์ทดสอบพหุคุณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความเชื่อในนำาชผู้อื่น และความเชื่อในนำาชโซเชียล ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลดความเสี่ยงต่อการใช้ยาบ้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$)

2. ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า ทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้า ความเชื่อในนำาชภายในตนมีความสัมพันธ์ทางบวก กับพฤติกรรมการลดความเสี่ยงต่อการใช้ยาบ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.208$, $r = 0.332$ และ $r = 0.277$, $p < 0.001$) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์การลดภัยพิบัติแบบขั้นตอนพบว่า ตัวนำายที่สามารถทำนายพฤติกรรมการลดความเสี่ยงต่อการใช้ยาบ้าได้ คือ ทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้า ความเชื่อในนำาชภายในตน ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า โดยตัวนำานี้ สามารถอธิบายความเป็นไปของพฤติกรรมการลดความเสี่ยงต่อการใช้ยาบ้า ได้ร้อยละ 13.66 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .0001 ส่วนตัวนำายอื่น ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับยาบ้า ความเชื่อในนำาชผู้อื่น และความเชื่อในนำาชโซเชียล ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการลดความเสี่ยงต่อการใช้ยาบ้าได้

พยายามลดความเสี่ยงโดยประเมินพฤติกรรมการลดความเสี่ยงต่อการใช้ยาบ้าในนักเรียน ด้วยแบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้า และความเชื่อในนำาชภายในตน เพื่อนำาชื่อมูลมาใช้วางแผน ใน การส่งเสริมและป้องกันปัจจัยยาบ้า ให้กับกลุ่มนักเรียนที่มีความเสี่ยงต่อไป